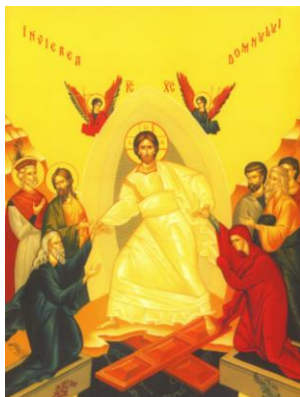

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei “Învierea Domnului”, cartierul Dacia, Iași

7 DECEMBRIE: PRĂZNUIREA SF. MUCENIȚE FILOFTEIA DE LA CURTEA DE ARGEȘ

Sf.Mc.Filoteia,
icoană

Tu ești odrasla cea preafrumoasă a Târnovei, lauda României, ocrotitoarea cea tare împotriva tuturor primejdiilor, caldă mijlocitoare către Dumnezeu; tu ești folositoarea cea grabnică a celor ce aleargă la tine cu credință. Pentru aceasta toți te fericism, ca pe o mireasă de aproape a lui Hristos Dumnezeu, Sfântă Filofteia de Dumnezeu primită.

(Cântarea a 4-a din Canonul de rugăciune către Sf.Muceniță Filofteia de la Curtea de Argeș)

Această sfântă fecioară și mielusea iubită a lui Hristos era de neam româno-bulgar, născându-se pe la începutul secolului XIII (c. 1206), în orașul Târnovo, vechea capitală a Bulgariei. Tatăl său era lucrător de pământ, iar mama sa, de origine valahă, era casnică.

După ce dădu fiicei sale o aleasă creștere duhovnicească și o legă cu inima de dragostea lui Hristos, mama se mută la viața veșnică, lăsând copila orfană în grija tatălui ei. Apoi el, recăsătorindu-se, a lăsat pe fericita Filoteia în grija mamei vitrege. Dar, ca de obicei, copila era adeseori asuprită, pedepsită și chiar pârâtă la tatăl ei, pe motiv că n-o ascultă, ci merge prea des la biserică și că risipește averea casei, dând-o milostenie la copiii orfani și săraci. Pentru aceasta era certată de tatăl ei. Însă fecioara Filoteia nu se tulbura, nici nu pune la inimă aceste ispite ce i le făcea satana prin invidia mamei vitrege, pentru a o îndepărta de la faptele cele bune, pe care le învățase de la buna ei mamă. Ci, dimpotrivă, pe măsură ce creștea, Filoteia mergea continuu la slujbele bisericii, împărțea hainele ei bune și mâncarea la copiii săraci care îi ieșeau în cale, iar acasă se ruga și postea mereu. Căci trei erau faptele ei bune care o încununau: rugăciunea, fecioria și milostenia.